

maatte ſiges at være høiſt uheldigt, at man ikke kunde ſtaffe de nødvendige Midler tilſtede? Er det heller ikke for Noget at regne, at vi dog efterhaanden ville tilveiebringe en Beſparelſe ved, at de Midler, ſom hidtil have været anvendte af Staten til Underſtøttelſer af kirkelige Diemed, inddrages, at vi blive fri for de Liſtkud, ſom hidtil paa forſkjellig Maade have maattet udredes af Statens almindelige Midler til forſkjellige geiſtliche Embeder og Inſtitutioner, og at vi blive fri for de ganſke viſt ikke ringe Liſtkud, ſom efterhaanden ere komne tilſtede og endnu ſtadig i ſtigende Maal komme tilſtede paa Penſionskontoen? Jeg gjentager det: Er dette da heller ikke for Noget at regne? Naar jeg overveier alt dette, forekommer det mig, at det ikke kan negtes, at vi ved Bedtagelſen af dette Lovforſlag ville opnaa ſtore Fordele, ſaa ſtore Fordele, at det, der ſtaar paa den modsatte Side, det, der ſkulde bevæge os til ikke at modtage Lovforſlaget ſaaledes, ſom det nu foreligger, i den eneſte Skikkelse, i hvilken vi kunne tænke os, at det bliver til Lov, maatte være ſaa mange og ſtore Mangler, at der ikke let kunde være Tvivl om, at de jo maatte tillægges en ganſke ſærlig Betydning. Men hvad er det da for Mangler, der ere tilſtede? Hvad er det for Mangler, ſom dette Things. Flextal kan mene, at der er tilſtede, hvad er det for Mangler, ſom det ærede Medlem, for Spendborg Amts 3dje Bælgreds (S. A. Hanſen) fremhæver, at der er tilſtede, og ſom ogſaa jeg indenfor viſte Grændſer kan indrømme at være tilſtede? Det er det, at vi ved Lovforſlaget indtil videre ſaſtflaa en ſærlig Lønningsmaade for Præſterne, ſaa at vi ikke inddrage Midlerne i den almindelige Statskaſſe ligefrem og under ſamme ſimple Form ſom de fleſte andre Statsmidler, og til Gjengæld lønne Præſterne ſamt andre Embedsmænd med faſte Pengebæleb. Men naar vi nu overveie dette nærmere, hvem er det da, ſom det væſentlig vil komme til at gaa ud over, at Lønningerne udredes i Korn og ikke i Penge? Er det Skatteyderne, ſom alligevel ſkulle bære Tiendeudgiften, hvad enten den ſkal udredes direkte til Staten eller til Præſterne? Nei, er det ikke tværtimod Præſterne ſelv, ſom det vil komme til at gaa ud over?

Jeg vil tilſtaa, at jeg beklager meget, at vi ikke ere komne til Pengeløn, men det er for Præſternes Bedkommende, jeg beklager det, og det er min fulde Dverbekviſning, at naar en Lov ſom denne har været i Virkſomhed i nogle Aar, er der Ingen, der vil være mere ivrig for at komme netop til det, vi have villet, end Præſterne ſelv, og jeg ſer deri den ſtorſte Sikkerhed for, at naar vi om ti Aar ſkulle til at revidere denne Lov, ville vi her i Folkethinget ſaae vort Duſke opfyldt i ſaa Henſeende. Er det Tilfældet, ſom det ærede Medlem ſagde, at naar der her i Landet var en ringe Høſt, vare Priſerne høie? Vide vi ikke meget godt, at Priſernes Størrelſe aldeles ikke afhænger af vore ſmaa Forhold, aldeles ikke beror paa, om vi her i Landet have en ſtor eller ringe Høſt? Ja, vi have jo ſet endog i det ſidſte Aar, at vi have havt høie Priſer, og dog har der været en rig Høſt. Nei, det er aldeles ikke det, der er det Afgjørende; det er aldeles ikke Tilfældet, at vi juſt have høie Priſer, naar vi have en ringe Høſt, men ſelv forudſat, at vi havde det, hvilken Eftteſe vil der da ſke for dem, der ſkulle udrede Tienderne, naar vi negte Loven i en ſaadan Skikkelse, at den kan udkomme? Om Høſten er nok ſaa ringe og Priſerne nok ſaa høie, maa Yderne jo dog udrede deres Tiende, og Forſkjellen kunde jo kun blive den, at Ydelſen under en anden Ordning kunde tænkes at indgaa i Statskaſſen i Stedet for umiddelbart, i alt Fald for en ſtor Del, til vedkommende Præſt. Og er dette, at Præſterne i de forſkjellige Aar kunne ſaae en temmelig forſkjellig Løn netop paa Grund af de værlende Kornpriſer, Noget, ſom i væſentlig Grad kan være uheldigt for Andre end for dem? Det er ganſke viſt Noget, ſom jeg anſer for meget uheldigt, at Lønningerne maatte et Aar kunne være $\frac{1}{3}$ ſtørre end et andet, men det er kun Præſterne, det vil gaa ud over, og er dette ikke, ſom jeg nylig yttrede, nærmefſt for os en Garanti for, at naar Loven kommer til Reviſion, ville vi kunne opnaa det, ſom det ærede Medlem i Dag lægger Hovedvægten paa, hvad han ikke tidligere har lagt den Vægt paa, idet han tidligere har lagt Vægten paa, ligefom ogſaa jeg har gjort, at Loven kommer til flart